

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרִשְׁת עֵינֵי חַמְד

יוֹצֵא לְאֹר ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכֵנֵת עֵיַן חַמְד - אֲבִשְׁת צִיּוֹן

לְרֹפְאוֹת כָּל חוֹלֵי ע"י וּבְכֻלָּם צִיּוֹן בֶּן צ'חֵלָה וְלַהֲצַלַּחַת וּרְפוּאוֹת יְהוּדָה אַרְיָה בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה וּב"ב

פְּרִשְׁת בְּהַעֲלֹתָהּ – אֲהַבַת הַשֵּׁם פִּיֻצֵד?



"וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טִמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לְמָה נִגְרַע" (במדבר טז, ז)

בפרשה אנו קוראים, שבאו האנשים וטענו למשה: "למה נגרע לבלתי הקריב" הוכיחו בעליל, ש"כשרים וחרדים הם על המצוות", שאהבת ה' תקועה בלבם, לא לחפש פטורים מן המצווה, אדרבה לחפש חיובים.

סיפר רבי משה דבראשווילי זצ"ל, זקן החכמים של יהדות גרוזיה שלמד בישיבת ראדין: בשנות לימודי בישיבה פעם אחת למדתי משמר בליל שישי [לימוד כל הלילה], ועזבתי את בית המדרש בשעה מאוד מאוחרת ללכת לחדרי. בחוץ היה קור ושלג חזק, ועודני ממהר בדרכי, הבחנתי לפתע מרחוק בדמות אדם, שהולך ברחוב הלוך ושוב כל הזמן, מראה כזה של אדם המשוטט ברחוב בשעת לילה כה מאוחרת, כשהשלג יורד והקור כל כך חזק, הטיל בי פחד של ממש. כשהתקרבתי ראיתי להפתעתי את מרן החפץ חיים!" הוא גער בי בחזקה: 'באמצע הלילה?! ובקור שכזה?! לך מיד לחדרך לישון!'

רצתי מיד לחדרי, בבית אחותו של ה'חפץ חיים', שהייתה מכלכלת אותי בכל. בבוקר כשסיפרתי לה את המעשה אמר לי: 'מה אתה מתפלאת?! זה שלושה לילות שהוא מסתובב בחוץ, בקור ובשלג ומחכה, שהלבנה תתגלה, כדי שיוכל לברך ברכת הלבנה...'

בברכת שבת שדום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

אומרים חז"ל- מגיד שהיו בני אדם כשרים וחרדים על המצוות.

בביאור העניין, הגמרא בברכות (לה ע"ב): בוא וראה, שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים. דורות הראשונים היו מכניסים פירות דרך טרקסמון [שער] כדי לחייבן במעשר. דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גגות דרך חצרות דרך קרפיפות כדי לפוטרן מן המעשר, דאמר רבי ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית.

למדנו כאן על דרך, שבה ניתן לבחון את דרגתו של האדם ב"אהבת השם". דורות האחרונים אמנם הקפידו שלא להיכשל בעוון אכילת טבלים ועשו הכל, כדי שאפשר יהיה לאכול את הפירות כדת וכדין.

אך דא עקא, הדרך, שבה נקטו, מעידה על ירידת הדורות ב"אהבת ה'". אילו היו בדרגתם של דורות הראשונים, לא היו מחפשים "עצות" כדי "להסתדר" עם ההלכה, שכן אוהבי ה' אינם מבקשים להיפטר מחיובים, אלא, אדרבה, מחפשים הם דרכים כיצד להתחייב במצוות.

ההבדל בין הדורות הוא בזה, שיחס בני הדורות הראשונים לעניינים הרוחניים דומה לחומר יודעים אנו היטב, עד כמה טורח האדם להשיגם, וכאשר הדבר לא ניתן לו, הוא מתמלא צער. כך היא גם דרכם של בני עליה בעסק התורה והמצוות.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ' הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם נחום בן כיריה מוריה בת רחל ברכה טובה בת אורה יהודה אריה בן רחל ברכה כל עם ישראל שלו בן מזל פתימה

ט"ז סיוון תשע"ג		25/05/2013	
פרשת בהעלותך			
הפטרה: "רני ושמחי"- זכריה פרק ב			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	18:56	20:16	21:07
ת"א	19:15	20:20	21:04
חיסה	19:08	20:21	21:07
ב"ש	19:13	20:16	21:04

שואל ומשיב בהלכה – טבילת כלים

מי כשר ונאמן להטביל כלים?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות משרת:

אשה כשרה לטבילת כלים כאיש. **מקורות:** אשה נאמנת באיסור תורה אף דאיתחזק איסורא, וכמ"ש הש"ך (יו"ד סימן קכז ס"ק כט).

אין גוי נאמן על הטבילה. אולם, כאשר הגוי מטביל בפני ישראל מועילה הטבילה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד שם סט"ו). אולם אי אפשר לברך כאשר הגוי מטביל, ולכן יטביל הישראל תחילה כלי אחד בברכה, ולאחר מכן יטביל הגוי את שאר הכלים בפני הישראל. **מקורות:** ט"ז (ס"ק יז).

מעיקר הדין כאשר הגיע הקטן לגיל י"ג מועיל לשלוח עמו כלים לטבילה אף כלי מתכות, שחיוב טבילתו מהתורה. אולם ראוי להחמיר בכלי מתכות כל עוד לא הביא ב' שערות. **מקורות:** כלים שחיוב טבילתם מדרבנן סומכים על חזקה דרבא שאם הגיע לגיל י"ג מסתמא יש לו ב' שערות. ראה מג"א (או"ח סימן רע"א סק"ב), פרי מגדים (סימן תנא מש"ז סק"ו), פתחי תשובה (יו"ד סימן קכ"ד).

אין מועיל לשלוח ילד פחות מגיל י"ג לטבילת כלים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד שם ס"ד). אולם, מועיל שהקטן יטביל את הכלים בנוכחות אדם גדול העומד על גביו. **מקורות:** רמ"א שם. ומותר לקטן לברך בכהאי גוונא.

כאשר רוצים לשלוח קטן לטבילת כלים, מותר לשלוח עמו מכשיר סלולרי, וקודם שיטביל את הכלים, יתן לגדול העומד על ידו, שיתקשר להוריו ויאשר את הטבילה. כמו כן מועיל, אם יביא אישור בכתב מאדם גדול, שהטבילם כראוי.

יש להתיר הטבילת כלי זכוכית, שחיוב טבילתם מדרבנן, על ידי קטן אף שלא בנוכחות גדול. **מקורות:** הראש"ל בספרו לזית חן, ובספרו הליכות עולם היות וחיוב טבילתם מדרבנן. ויש מחמירים. **מקורות:** הגרע"א בחידושו לשו"ע. וראה בפתחי תשובה (ס"ק יד) שיש אוסרים גם בדרבנן. וכן דעת הגר"ש וואזנר בקובץ מבית לוי עפ"י דברי הרמ"א (יו"ד סימן קכ"ג) דבאיתחזק איסורא אין הקטן נאמן אף במילי דרבנן.

למוד הלכות שמירת הלשון

אין אנו יכולים לתאר ולשער את מעלת שמירת הלשון, ועד כמה חשובה העובדה שנלמד את הלכות שמירת הלשון, על מנת שנוכל להיזהר לבל נדבר על זולתנו. מעבר לעובדה זו, הרבנית קניבסקי ע"ה הביאה סיפור, שהיא עצמה הייתה עדה לו לגבי כוחו העצום של לימוד הלכות שמירת הלשון ועד כמה הדבר חשוב מאוד בשמיים, שבזכות מעשה זה מחוללים ניסים. ומעשה שהיה- כך היה:

"הגיעה אליי אישה שבורה בבכי קורע לב. היא סיפרה שאמא שלה בבית-הרפואה וגילו לה שם ל"ע את המחלה וביקשה, שאתן לה משהו שתקבל על עצמה להצלת אמה. יעצתי לה, שכל המשפחה תיקח על עצמה ללמוד כל יום שתי הלכות של שמירת הלשון".

"לאחר יומיים בלבד חזרה האישה וביקשה,,, שאפרסם את הנס שקרה: היא סיפרה שכל המשפחה התאספה וכולם קיבלו על עצמם ללמוד כל יום שתי הלכות לשון הרע. אחרי יומיים בלבד! הם קיבלו טלפון מבית-הרפואה והודיעו להם שיבואו לקחת את האמא, הגידול נעלם כלא היה!!! האמא בריאה ושלימה ולרופאים לא הייתה תשובה מניחה את הדעת, כיצד ייתכן שבמשך ימים ספורים יעלם הגידול".

הרי הרב יהודה זאב סגל זצ"ל ממנצ'סטר כבר אמר ואת דבריו אנו צריכים לשים על לוח-ליבנו ולקיימם: "מימי לא ראיתי אדם שלמד כל יום שתי הלכות בשמירת הלשון, ולא נושע: הן בילדים והן בזיווגים, הן ברפואה, הן בפרנסה, והן בחינוך ילדים!".

המשיכה הרבנית קניבסקי ע"ה וסיפרה בהקשר לכך: "נכנסה אליי אישה בבכי קורע לב, וסיפרה שיש לה בבית בנות יקרות, שהגיעו כבר לגיל מבוגר ולצער הרב, על אף שהן מוכשרות ובעלות מידות טובות הן לא מצליחות למצוא את השידוך שלהם, והיא חוששת מאוד ממצבן, שמא יישארו ברווקותן. הראיתי לה את הכתבה של הרב סגל זצ"ל, והיא אמרה מיד, שהיא מקבלת על עצמה ללמוד כול יום שתי הלכות!"

הקשיבו טוב, תוך שלושה ימים התארכה בת אחת!!! שלושה ימים בלבד. אחרי חודשיים הבת השניה התארכה!!! ובלוי עין הרע האישה ראתה הרבה ישועות, ועוד מאות בנות, שלקחו על עצמן ללמוד על שמירת הלשון- התחתנו ומצאו את זיווגן בנקל!!!

מנויים לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות בהלכה לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633
--	---	--

רבי איתמר רוזנבוים זצ"ל האדמו"ר מנדבורנה - נולד ב-ה תמוז ה'תרמ"ו (1886). בגיל 18 החל לכהן בעיר צ'רנוביץ', ושם הקים את בית-מדרשו. במלחמת העולם הראשונה עבר לוינה ולאחר מכן לקרטשניף. לפני מלחמת העולם השנייה חזר שוב לצ'רנוביץ'.

בימי השואה הוא וכל בני משפחתו ניצלו בנסים גלויים והוא הצליח להגיע לארה"ב. שם הקים את בית נדבורנה עד עלותו ארצה בשנת ה'תשכ"ט (1969). שם קבע את משכנו בתל-אביב בשכונת יד אליהו. שם יסד את בית-מדרשו, "באר מים חיים", ניהל את חצרו וחסידים רבים נהרו אליו לשמוע את תפילותיו הנרגשות ולהתברך מפיו. נחשב בסוף ימיו לזקן אדמו"רי נדבורנה.

ענוותן. הסתיר את שיעור קומתו מעיני הבריות. בעל רוח-הקודש. האדמו"ר מגור, רבי ישראל אלתר זצוק"ל, נסע פעמים רבות לתל-אביב כדי להמתיק סוד עם רבנו. פעם כאשר יצא ה'בית-ישראל' מהפגישה עם הצדיק, אמר לאנשים מסביבו: "תכנסו ותראו, איך יהודי צריך להראות!". נפטר ב-כ"ב בסיוון ה'תשל"ג (1973). חי כ-87 שנים. ציונו בהר הזיתים.

אביו: ר' מאיר מקרטשניף. **סבו:** ר' ישכר בער ור' מרדכי (הקים את בית נדבורנה). **אשתו:** מרת מלכה רובין (בתו של רבי אשר ישעיה מקולבוסוף).

בניו: ר' חיים מרדכי, ר' מאיר (רבה הראשי של קובה ורב קהילה במקסיקו), ר' ישכר בער מסטרז'ניץ, ר' יצחק אייזיק מזוטשקה, ר' אשר ישעיה מנדבורנה-חדרה.

חנתיו: ר' שלום ישכר בער שפירא מקאכניע, ר' ישראל דוד משאך-שנדישוב, ר' אברהם אבא לייפר מפייטסבורג, ר' מאיר אייזיקסון מרומאן מפילדלפיה (אחייניו).

על העובדה, כי הרב היה בעל רוח-הקודש ומהו כח העצום הטמון בספר התהלים ניתן למצוא בקונטרס "עובדות וסיפורים על הרה"ק רבי איתמר זצוקל"ה" וכך סיפר בנו, כ"ק מרן האדמו"ר זיע"א:

"זוכרני בילדותי אשר פעם אחת באמצע הלילה עורר אבי הרה"ק רבי איתמר זיע"א את אמי הרבנית הצדקת מרת מלכה ע"ה משנתה ואמר לה אשר אחד מאנשי שלומו [רבנו זיע"א אמר את שמו] **מהעיירה הסמוכה צריך לישועה,** ושתעזור לו באמירת התהלים, ושניהם ישבו ואמרו תהלים בהתעוררות רבה".

"אחר זמן נשמעו נקישות חזקות בדלת, ואבי פתח הדלת, והנה **בפתח עומד שם אותו היהודי, שעליו אמרו תהלים,** והרגיע אותו אבי ונתנו לו לשתות, ויספר הלה, שהיה אצל נכרי אחד בשביל מסחרו כדרכו, **ואותו נכרי היה חייב לו סכום כסף.** הנוכרי דיבר עמו על דא ועל הא, ולפתע נעל אותו באחד מהחדרים וקשר אותו שם, והלך להביא כלי משחית כדי להורגו, ואז לא יצטרף להחזיר את הכסף, ואותו יהודי לא מצא שום דרך לברוח, והחל לבכות, היות שחשש על חייו".

ואחר כך הרגיש, שאינו קשור כל כך, ופתח תיכף הקשרים מעליו וברח בחשאי מבית הנכרי, ואינו יודע משום מה ברח דווקא לכאן לבית הרבי".



● **יפור נוסף** שהובא בקונטרס זה אותו סיפר יהודי אחד מתושבי שכונת יד אליהו, שהייתה לו חנות בסמוך לבית רבנו ברחוב הפלמ"ח, ויום אחד באו אליו ביקורת פתע ממס-הכנסה, והוא ידע אשר אצלו המצב בכי רע, ואין שום התאמה בין פנקס למשנהו, **ומרוב בהלה ברח מהחנות ישר לבית רבינו.**

אנשי הביקורת שראו אותו בורח, החלו לדלוק אחריו, היהודי נכנס לביהמ"ד ומשם ישר לדלת השמאלית ליד המזרח לחדרו של רבינו הסמוך לביהמ"ד, ובכה ואמר שאנשי מס הכנסה רצים אחריו, ואם ייתפס המצב מר עבורו, ואמר לו הצדיק שיאחז בכיסא שלו, בינתיים חיפשו אנשי מס הכנסה את היהודי, ובטעות נכנסו לדלת בצד ימין הפונה לכיוון המקווה.

לאחר חצי דקה הבינו, כי טעו ונכנסו לחדרו של רבנו, וראו את הצדיק יושב בשולחנו, והתנצלו לפניו שנכנסו בלא רשות, ויצאו מהבניין בידיים ריקות, והיהודי שהיה בחדר ואחז בכיסא נשם לרווחה, והתקשה להאמין, **שעל אף שהם היו במרחק של חצי מטר ממנו- הם לא ראו אותו בזכות רבנו הקדוש.**

אמנם אז פתח עליו רבנו בתוכחה: "כך מנהלים עסק? בשביל שאתה לא יודע לסדר את החשבונות, הייתי צריך לעשות בשבילך כזאת?!", ורבינו ביקש ממנו שיראה לסדר חשבונותיו בטוב טעם מכאן ולהבא.

● **יפר בנו כ"ק מרן אדמו"ר מנדבורנה** חדרה שליט"א: "רוח קדשו של אבי הייתה כאחד הצדיקים הקדמונים, באחד מהימים הגיע אליו יהודי ובידו קוויטל ארוך מאוד - כלומר, ילדים רבים. בקוויטל התאונן היהודי על מצבו הדחוק, ועל כי אינו מוצא פרנסה לכלכל את ביתו. אבי התבונן בקוויטל והשיב ליהודי: **'ה' יעזור שבשנה הבאה תזכה לילד נוסף.'**

"הלה חשב, שאבי לא מבין את רצונו ולכן אמר: 'רבי אין לי מה לאכול, ב"ה ביתי מלא כבר בילדים'. אבל אבי התבונן שוב בקוויטל והשיב באותה ברכה. **ואכן כעבור שנה נולד לו בן.** הגיע היהודי לבשר לאבי על השמחה, ואז נענה לו אבי בפנים שוחקות וסיפר לו: 'לפני שנה כשנתת לי את הקוויטל התבוננתי היטב בשמות כל בני הבית וראיתי שלאף אחד מהנפשות הרשומות אין מזל לפרנסה".

"נאלצתי אפוא לברך בילד נוסף אשר ייוולד עם שערי פרנסה- מעכשיו תמכור תפוחים!" ואכן מאותה עת שפר עליו מזלו ופרנסתו הייתה בהרחה ובשפע רב".

להלן סיפור מצמרר, ויש בו כדי ללמדנו על אותה סייעתא דשמיא שלרבותינו הייתה. ומעשה שהיה- כך היה: המכוניות המשוריינות התקדמו בדממה, הנוסעים היו ערים לסכנה המרחפת על ראשם. באיטיות רבה פילסה השיירה דרך לעזרת אחיהם הנצורים. כנופיות ערביות צרו על יישובי גוש עציון, ומלחמה בין חיים ומוות התקיימה באופן תדיר בין היהודים לצד פראי האדם הערבים. אנשי הכנופיות הקיפו את היישובים, ולצד מלחמת אש בלתי פוסקת מנעו הכנסת אוכל ושתיה לנצורים.

שלושים וחמישה צעירים, התאספו מהשפלה לשיירה אחת **מתוך מטרה לפרוץ את המצור ולעזור לאחיהם הנתונים בצרה איומה זו**. שכן לא ניתן להמשיך לאורך זמן ללא מאכל ושתיה וזאת למרות הסכנה שבדבר. הם היו מוכנים להקריב את חייהם למען אחיהם! במהלך הנסיעה, פגשו אנשי השיירה ברועה צאן ערבי. ויכוח קולני פרץ בין הצעירים, אלו טענו, כי חובה להורגו מאחר ואם יישאר בחיים- יסגיר את השיירה לאנשי הכנופיות והללו יוכלו להציב מארב ולחסלם, חלילה, ואילו אחרים קבעו כי יש לשחררו, בתנאי שיבטיח שלא יגלה דבר על אודות השיירה.

בסיכומו של עניין, יהודים רחמנים בני רחמנים הם, והציבו את התנאי לשיחרור רועה הצאן אם יבטיח כי לא יגלה דבר. הלה מיהר להבטיח והללו שיחררוהו לנפשו. אולם הלה בגד ושילם רעה תחת טובה. אך שחררוהו וחלפו על פניו, בו בזמן מיהר להודיע לאנשי הכנופיות על השיירה המתקרבת. כמובן, ברגע ששמעו בני-הבלוייעל על כך- מיהרו והציבו מארב לבחורים. **רצה הבורא ושלושים וחמישה הקדושים נלכדו באש הפורעים, ועלו בסערה השמימה על קידוש ה' ולא נותר מהם עד אחד**.

קרוב לשלוש שנים חלפו, עד שהצליחו בסיכומו של עניין לחלץ את גופות הקדושים ולהביאם לקבר ישראל. משפחותיהם הקדושים ציפו לנחמה פורטה זו, כאשר לפחות יזכו לעלות על קבריהם ולהתפלל שם לעילוי נשמתם ויהא מקום זה פורקן לנפשם. אולם המציאות האומללה הייתה כי **רק עשרים ושלושה מן החללים זהו בוודאות, שנים-עשר חללים נוספים ששחררו מגוש עציון לא ניתן היה לזהות לפני קבורתם**, ולא היה ניתן עבורם להציב ציון ולהניח שם מצבה.

בצר להם פנו בני המשפחות הכואבות ועלו לרבה של ירושלים, הגאון רבי צבי פסח פראנק זצ"ל בבכי מרורים, מתוך תקווה כי יעלה בידו בכח התורה הקדושה וימצא הרב תרופה למכתם. אך איך אפשר לעזור לאותן משפחות כאשר הן עצמן לא יכלו לזהות את בן משפחתם הקדוש? רצה הבורא והאיר את עיניו של רבינו ועצה מופלאה מצא להם. גיסו של הגאון רבי צבי פסח פראנק, הלו הוא הגאון רבי אריה לוי זצ"ל, שקיבל מרבתינו את הדרך לשאול בגורל הגר"א. גורל זה התקבל מהגאון מוילנא, ר' אליהו זלמן שלמד כיצד ניתן לשאול על דברים נסתרים ולקבל תשובה קולעת על ידי התנ"ך.

רבי אריה לוי זצ"ל, בשומעו את דברי בני המשפחה הסכים וקיבל על עצמו את המשימה ביראה עצומה. וב-ח' טבת ה'תשי"א (1950) עלה עם חתנו ר' אהרן יעקובוביץ ובנו ר' רפאל בנימין לוי יחד עם משפחות הקדושים לביה"כ. ושם הדליקו שנים-עשר נרות. לאחר שייחד ר' אריה את הכוונות אותם קיבל מרבתינו, פתח את ספר התנ"ך שבידו (לשם עריכת גורל זה משתמשים לפי המקובל, בתנ"ך שדפיו מחולקים לשני טורים. ספר תנ"ך עתיק, אשר נדפס באמסטרדם בשנת ה'תס"א והיה מצוי אצל ר' אריה).

דממת קדש שררה בהיכל. הנרות הדולקים הוסיפו למעמד נורא זה. פתחו את התנ"ך מבלי לדעת או לכוון דף ועמוד. לאחר כל פתיחה עלעלו שוב דרך עלמא, שבע פעמים, וכך חזרו על המעשה שבע פעמים, וקבעו, שלפי אשר ימצא, יקבע של מי הוא קבר פלוני, לפני שיסמנו בו את המצבה. וזה הכלל הנקוט: הפסוק האחרון בעמוד צריך לכלול את שמו, או רמז לשמו של אחד מאלה שמחפשים את זיהויו. לתדהמת הנוכחים, בכל פעם שנהפך הדף- **עלו פסוקים המתאימים לאירוע הנורא**.

הפסוק הראשון שעלה הוא **"בְּקֶרְבִי אֶקְדָּשׁ"** (ויקרא יג, א) ולאחריו **"קִדְּשׁ קִדְּשִׁים הִיא וְאַתָּה נֵתָן לָכֶם לְשֵׁאת אֶת עֵוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לְפָנַי ה'** (ויקרא יז, ז)", וכן פסוקים נוספים, שהראו ללא צל צילו של ספק כי הבורא בחר באותם קדושי עליון, כדי שבפטירתם יכפרו על עוונות העם.

כשביקש ר' אריה לדעת, מי הוא הקבור בשורה חמש הקבר הראשון עלה הפסוק: **"וּמִמֶּטֶה בְּנִימָן בְּגוֹרֵל"** (יהושע כא, ד), וכולם הבינו כי **בנימין** בוגסלבסקי הי"ד שנהרג הוא הקבור שם. בשאלה הבאה עלה הפסוק **"הֲלוֹא בֶן יַמִּיני"** (שמואל א' ט, כא), וכך ידעו כי זהו ציונו של עודד **בן ימיני** הי"ד. בשאלה הבאה עלה **"כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב"** (בראשית מו, כו), והבינו, כי מדובר ביעקב בן עטר הי"ד. ושוב שאלו והפסוק שעלה בגורל היה **"וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבוּ מִקְנֵיכֶם"** (בראשית מז, ז), וראו בעליל כי מדובר ביוסף ברוך הי"ד. ופעם נוספת עלה הפסוק **"וְעֵנָה גְאוֹן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו"** (הושע ז, י), וכולם הבינו, כי מדובר באיתן **גאון** הי"ד. ובשאלה הבאה עלה הפסוק **"וַיִּקַּח אֱלִיהֶו אֶת הַיֵּלֵד"** (מלכים א' יז, כג), והבינו, כי מדובר באליהו הרשקוביץ הי"ד. ובפעם זו עלה הפסוק **"וְלִזְבוּלָן אָמַר"** (דברים לג, יח), והבינו כי מדובר ביצחק **זבולוני** הי"ד. בפעם הבאה עלה **"כִּהְיִךְ יִלְבָּשׁוּ צִדֵק"** (תהלים קלב, ט), והיה ברור, כי שם קבור אלכסנדר **כהן** הי"ד. ובשאלה הבאה עלה הפסוק **"נִשְׁבַּע ה' וְלֹא יִנְחַם אֶתָּה כֹּהֵן"** (תהלים קיד, ז), וידעו, כי מדובר ביעקב **כהן** הי"ד. הפסוק הבא שעלה בגורל **"גַּם בְּבֵל לְנַפְל חֲלָלִי יִשְׂרָאֵל"** (ירמיהו גא, מט), והבינו, כי מדובר בישראל **מרזל** הי"ד. בפעם זו יצא **"אחת שְׁאֵלְתִי"** (תהלים כז, ד) וידעו, כי זה **שאול** מנואלי הי"ד, וכך בסיום עריכת הגורל ידעו לקבוע מצבות לכל אותם קדושי עליון.

<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל</p>	<p>הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>	<p>הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>
--	--	---	---